

Prvé čítanie

Abraháмова pohostinnosť a nové zaslúbenie Izákovi

- ¹Hospodin sa zjavil Abrahámovi pri dubine Mamrého, keď za horúceho dňa sedel pri vchode do stanu. ²Tu pozdvihol oči, obzrel sa a videl trochu mužov stát' pred sebou. Len čo ich zazrel, bežal im v ústrety od stanového vchodu, poklonil sa k zemi ³a povedal: Pane, ak som našiel milosť v твоjich očiach, neobíd' svojho sluhu. ⁴Dám doniesť trochu vody, aby ste si umyli nohy; a odpočiňte si pod stromom. ⁵Ja však prinesiem kus chleba, aby ste sa občerstvili a potom pôjdete ďalej – ved' práve preto ste odbočili k svojmu služobníkovi. ⁶Abrahám sa poponáhlal do stanu k Säre a povedal: Chytro vezmi tri miery jemnej múky, zamies a narob posúchy. ⁷Potom Abrahám bežal k dobytku a

vybral pekné mladé, dobré teľa, dal ho sluhovi a ten sa ponáhlal pripraviť ho. ⁸ Potom vzal smotanu a mlieko i teľa, ktoré pripravil, a predložil im to. Kým jedli, stál pri nich pod stromom. ⁹ Opýtali sa ho: Kde je tvoja žena Sára? On odpovedal: Tamhľa v stane. ¹⁰ Nato host' riekol: Určite sa vrátim k tebe o rok na jar a vtedy bude mať tvoja žena Sára syna. A Sára počúvala pri vchode do stanu, ktorý bol za ním. ¹¹ Abrahám a Sára boli starí, v rokoch, a Sára bola už po prechode. ¹² I zasmiala sa Sára v sebe a pomyslela si: Keď som už uvädla, môžem mať ešte rozkoš? Aj môj pán je starý. ¹³ Vtedy riekol Hospodin Abrahámovi: Prečo sa Sára smeje a myslí si: Či naozaj budem rodiť, keď som ostarela? ¹⁴ Či je Hospodinovi niečo nemožné? V určený čas, o rok na jar, sa vrátim k tebe a vtedy Sára bude mať syna. ¹⁵ Ale Sára zaprela slovami: Nesmiala som sa. Bála sa totiž. On však riekol: Nie! Veru si sa smiala!

Odchod do Sodomy

16 Nato sa mužovia odtiaľ pobrali a zamierili k Sodome. Abrahám išiel s nimi a vyprevadil ich. **17** Tu si pomyslel Hospodin: Či zatajiť pred Abrahámom, čo urobím? **18** Abrahám sa iste stane veľkým a mocným národom a požehnané budú v ňom všetky národy zeme. **19** Lebo jeho som si vyhliadol, aby prikazoval svojim synom a svojmu domu zachovať po jeho smrti cestu Hospodinovu, konať spravodlivosť a právo, aby tak Hospodin splnil Abrahámovi, čo mu zaslúbil. **20** Tu riekol Hospodin: Pretože je veľká ponosa na Sodomu a Gomoru a ich hriech je veľmi ťažký, **21** zostúpim a uvidím, či všetci konali tak, ako znie ponosa, ktorá došla ku mne. Ak nie, dozviem sa.

Abraháмова prosba za Sodomu

22 Nato sa mužovia pobrali odtiaľ a išli do Sodomy; Abrahám však stál ešte pred Hospodinom. **23** I pristúpil Abrahám a povedal: Či zahubíš s bezbožným aj

spravodlivého? ²⁴Možno bude v meste päťdesiat spravodlivých; či ich zahubíš a neodpustíš miestu pre päťdesiat spravodlivých, ktorí sú v ňom? ²⁵Vystrihaj sa konať tak, aby si s bezbožným usmrtil aj spravodlivých. Potom by spravodlivý pochodil ako bezbožný. Vystrihaj sa toho! Či by ten, čo súdi celú zem, nemal konať spravodlivo? ²⁶I riekol Hospodin: Ak v Sodome, v obvode mesta nájdem päťdesiat spravodlivých, odpustím kvôli nim celému tomu miestu.

²⁷Abrahám odpovedal: Hľa, odvážil som sa hovoriť so svojim Pánom, i keď som len prach a popol. ²⁸Možno bude spravodlivých o päť menej ako päťdesiat; či pre tých piatich zahubíš celé mesto? I riekol: Nezahubím, ak tam nájdem štyridsaťpäť. ²⁹On mu však hovoril ďalej: Možno sa ich tam nájde štyridsať. I riekol: Kvôli štyridsiatim to neurobím. ³⁰A povedal: Nech môj Pán nevzbĺkne hnevom, ak budem ešte hovoriť: Možno sa ich tam nájde tridsať. On však na to riekol: Neurobím to, ak tam nájdem

tridsiatich. ³¹Potom povedal: Hľa odvážil som sa hovoriť so svojím Pánom. Možno sa ich tam nájde dvadsať. I riekol: Ani kvôli dvadsiatim nezahubím. ³²A hovoril ďalej: Nech môj Pán nevzbírne hnevom, ak budem ešte raz hovoriť: Možno sa ich tam nájde desať. A On riekol: Ani kvôli desiatim nezahubím. ³³Keď s Abrahámom dohovoril, Hospodin odišiel a Abrahám sa vrátil na miesto svojho pobytu.

Druhé čítanie

Ježišovo premenenie

¹O šesť dní vzal Ježiš so sebou Petra, Jakuba a jeho brata Jána a vyviedol ich na vysoký vrch do samoty. ²Tam sa premenil pred nimi a tvár Mu žiarila sťa slnko a rúcho jeho zbelelo ako svetlo. ³A hľa, ukázali sa im Mojžiš a Eliáš a zhovárali sa s Ním. ⁴Peter prehovoril k Ježišovi: Pane, dobre je

nám tu. Ak chceš, urobí tu tri stánky: jeden Tebe, jeden Mojžišovi, jeden Eliášovi. ⁵Keď on ešte hovoril, ajhľa, jasný oblak ich zastrel a z oblaku ozval sa hlas: Toto je môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zalúbilo; Jeho poslúchajte. ⁶Keď to učeníci počuli, padli na tvár a náramne sa báli. ⁷Ježiš pristúpiac k nim, dotkol sa ich a riekol: Vstaňte a nebojte sa! ⁸A keď pozdvihli oči, nevideli nikoho, len samého Ježiša. ⁹Keď schádzali z vrchu, prikázal im Ježiš: Nikomu nehovorte o tomto videní, kým Syn človeka nevstane z mŕtvych! ¹⁰Učeníci sa Ho spýtali: Prečo teda hovoria zákonníci, že najprv musí prísť Eliáš? ¹¹Odpovedal: Eliáš síce príde a napraví všetko. ¹²Ba hovorím vám: Eliáš už prišiel, a nepoznali ho, ale urobili s ním, čo chceli. Tak bude trpieť od nich aj Syn človeka. ¹³Vtedy učeníci porozumeli, že im hovoril o Jánovi Krstiteľovi.

Uzdravenie chorého na padúcnicu

¹⁴Keď prišli k zástupu, pristúpil k

Nemu jeden človek, padol pred Ním na
kolená ¹⁵ a povedal: Pane, zmiluj sa
nad mojím synom; je chorý na padúcnicu
a zle je s ním. Lebo často padá do
ohňa a často do vody. ¹⁶ Priviedol som
ho k Tvojim učeníkom, a nemohli ho
uzdraviť. ¹⁷ Ježiš odpovedal: Ó,
neveriace a prevrátené pokolenie,
dokedy ešte budem s vami? Dokedy vás
budem trpieť? Prineste ho sem! ¹⁸ I
pohrozil Ježiš démonovi, a ten vyšiel
z neho. A ozdravel chlapec v tú
hodinu. ¹⁹ Tu pristúpili k Ježišovi
Jeho učeníci a spýtali sa Ho osamote:
Prečo sme ho my nemohli vyhnať?
²⁰ Odpovedal im: Pre svoju malú vieru!
Veru, hovorím vám: Keby ste mali vieru
ako horčičné zrno, a povedali by ste
tomuto vrchu: Prejdi odtiaľto ta, -
prejde! Nič vám nebude nemožné.
²¹ [Tento rod (démonov) nevychádza
ináč, len s modlitbou a pôstom.]

Ježiš znovu predpovedá svoje utrpenie

²² Keď spolu chodili po Galilei, riekol
im Ježiš: Syna človeka vydajú ľuďom do
rúk; ²³ zabijú Ho, ale tretieho dňa

vstane z mŕtvych. I zarmútili sa
náramne.

Ježiš platí daň

24 Keď prišli do Kafarnaumu, pristúpili k Petrovi vyberači chrámovej dane a spýtali sa: Či váš majster neplatí chrámovú daň? **25** Odpovedal: Platí. Keď prišiel domov, predišiel ho Ježiš a riekol: Čo myslíš, Šimon? Od koho berú zemskí králi clo alebo daň? Od svojich synov, a či od cudzích? **26** Keď odpovedal, že od cudzích, riekol mu Ježiš: Synovia sú teda oslobodení. **27** Ale aby sme ich nepohoršili, choď, hod' do mora udicu, vezmi rybu, ktorá sa prvá chytí, otvor jej ústa, nájdeš v nej peniaz, vezmi ho a daj im za mňa i za seba